

ZŠ a MŠ Lázně Bohdaneč

Třída 9.A.

Autor: Paclíková Anna, Kvapilová Tereza

O EMMĚ A ALLANOVI

Začal šestý den, Lev, bůh zvířat, stvořil i opičáka jménem Allan.

Allan měl spousty přátel, od býložravců až po šelmy. Všichni ho milovali a uctívali, a tak si našel i svého nejbližšího kamaráda Asmodeuse, což byl had. Byl velice spokojen se svým životem, ale pořád mu něco chybělo, spíše někdo, byl totiž jedinou opicí v celé džungli. Lev si Allanova znepokojení všiml, a tak ho uspal, vyndal mu jedno žebro a z toho udělal další opici. Byla to samice jménem Emma. Když ji Allan poprvé viděl, byl velice šťastný a hned se s ní musel seznámit. Emmě se Allan také velice líbil. Zažívali spolu mnohá dobrodružství, například kradení banánů a skákání po liánách. Už delší dobu se Allan věnoval pouze Emmě a na svého přítele skoro zapomněl. Jednou se Asmodeus plazil kolem nich a Allan ho ani nepozdravil, už dlouhou dobu na Emmu žárlil. Najednou ho něco napadlo.

Počkal si, až Emma bude o samotě, nalákal jí k posvátnému stromu Pithaya a nabídl jí zakázané Dračí Ovoce. Po nějaké době přemlouvání si konečně ukousla, přeci jen to byla velice lákavá nabídka. V ten moment zaburácel hrom, déšť se valil a blesky se jen hemžily. Allan se vyděsil a běžel hledat Emmu. Pak ho napadla ta nejhorší možnost: „Co když snědla Dračí Ovoce?“. Rychle utíkal a skákal přes liány až ke stromu Pithaya. Nemohl uvěřit svým vlastním očím. Emma klečela pod stromem a se skloněnou hlavou žádala Lva o odpuštění. Lev chtěl z džungle vyhodit pouze Emmu, ale Allan Emmu tak miloval, že se rozhodl odejít s ní.

Za džunglí probíhala krutá válka. Emma s Allanem se museli schovávat v korunách stromů a jíst jen to, co našli na zemi. Žádné banány, ani žádné chutné ovoce zde nerostlo.

Po velmi dlouhé době jim Lev odpustil a umožnil jim přístup zpět do džungle. Opice vypadaly příšerně, kožíšek měly rozčuchaný a špinavý. „Děkujeme Vám za odpuštění,“ řekl Allan Lvovi a Emma se k němu přidala. Další den, když se zabydleli v novém domečku, připlazil se k nim Asmodeus s omluvou: „Bylo to ode mne velmi

pošetilé, tě takto nalákat na Dračí Ovoce, prosím vás o odpuštění,” řekl posmutněle. „Odpouštíme ti, svého hříchu jsem se také neměla dopouštět,” odpověděla Emma.

Od té doby spolu ti tři dobře vycházeli, a začali plánovat zimní hostinu. Pozvaná byla všechna zvířátka, dokonce i Lev. Po jídle si rozdala dárečky, které přinesl sob Kryštof. A všechna zvířátka byla spokojená, šťastná a těšila se na další rok strávený spolu.

Z toho plyne ponaučení, že se nemáme dopouštět hříchů, máme umět odpouštět a vážit si svých nejbližších.